

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 103-1921)

Originalt emne

Embedsmænd, Kommunale

Embedsmænd, Kommunale/Stadsingeniør og Havneingeniør

Forsørgelsesvæsen

Forsørgelsesvæsen/Forsørgelsesvæsenets Personale

Lystanlæg

Lystanlæg/Lystanlæg i Almindelighed

Lønninger

Lønninger/Pension

Sygehuse

Sygehuse/Hospitalernes Funktionærer

Sygehuse/Hospitalslæger

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 28. april 1921](#)
- 2) [Byrådsmødet den 12. maj 1921](#)
- 3) [Byrådsmødet den 21. juli 1921](#)
- 4) [Byrådsmødet den 5. januar 1922](#)
- 5) [Byrådsmødet den 12. januar 1922](#)
- 6) [Byrådsmødet den 2. marts 1922](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 28. april 1921 - side 4

[Til første side](#)

(J. Nr. 103-1921)

Andragende fra Ingeniør Anunitzbøll om at maatte udtræde af Pensionsfonden og selv sørge for sin Pensionering.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring:

"I Henhold til de gældende Bestemmelser kan der ikke tillades Ingeniør Ammitzbøll Selvpensionering, hvorimod han er berettiget til at blive staaende under Pensionsreglement af 4. Maj 1909".

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 12. maj 1921 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 103-1921)

Andragende fra Afdelingsgartner Aug. Koch om Forlængelse af hans Pensionsanciennitet.

Anbefalet af Forskønnelsesudvalget.

Lønudvalget kan tiltræde, at Afdelingsgartner A. Kochs Pensionsanciennitet ændres til 1. April 1913 imod, at han for Tiden fra nævnte Dato til 1. April 1920 betaler 4 % af Lønningsindtægten, Formanden var bange for, at der vilde komme mange af den Slags Andragender, saa det var vist en farlig Sag at komme ind paa.

H. P. Christensen troede ikke, det blev saa slemt; det drejede sig blot om enkelte, der hidtil ikke havde staaet i Pensionskassen, men som nu ønskede at betale et ret stort Beløb for at komme ind under Pensionsreglementet Der var næppe mere end ca. en halv Snes, og Udvalget havde lovet saa vidt muligt at tage Hensyn til dem. Det var ogsaa lige saa fordelagtigt, som at man engang senere skulde give dem Understøttelse.

Formanden mente, man var kommen alt for langt ud ved de Pensionslove, der var vedtaget af Staten og Kommunerne, idet Funktionærene var blevet stillet langt fordelagtigere end den almindelige Befolkning, som maatte betale til disse dyre Pensioner og selv var henvist til at søge Alderdomsunderstøttelse.

M. Simonsen syntes, at man godt kunde være med til at skaffe Stats- og Kommunefunktionærerne gode Forhold, idet man saa kunde bruge dem til at kræve lige saa gode Forhold for andre.

Bernt Jensen gjorde opmærksom paa, at Kommunens Pensionsfond havde eksisteret siden 1895, og i den Tid havde Arbejderne og Funktionærerne ikke blot selv opretholdt den, men ogsaa opsparet en Kapital paa ca. 1/4 Mill. Kr., saa her kunde man ikke sige, at andre skulde betale det. Naar nogle af Kommunens ældre Folk nu skulde under Pensionsreglementet, vilde det vel nok betyde nogen Udgift for Kommunen; men det var en Forudsætning fra begge Sider under Forhandlingerne, idet man mente, det var bedre end at yde dem Understøttelse. Desuden gjorde det ikke stor Forskel, om en Mand havde betalt til Pensionen igennem en Aarrække eller han betalte det hele nu; det var i hvert Fald kun et Rentetab.

J. Chr. Møller forstod ikke, hvor Pengene skulde komme fra, hvis alle Mennesker skulde have Pension. At betale for den foregaaende Tid var ikke det samme, som hvis man havde betalt gennem en Aarrække, for en Kapital fordoblede sig paa 17-18 Aar, saa det blev ikke saa lille et Tab for Kommunen.

K. Mousten fandt det udelukket, at Pensionsfonden kunde bære sig. Naar det havde været Tilfældet hidtil, skyldtes det den stadige Tilgang af unge Folk indenfor Kommunen, men nu var Pensionsalderen tilmed sat til 60 Aar i Stedet for 70 Aar, saa Pensionsfonden vilde sikkert efterhaanden komme til at tynde haardt paa Kommunen. Taleren vilde anbefale at vente med at træffe Afgørelse i det foreliggende Spørgsmaal, indtil Pensionsreglementet var approberet.

H. P. Christensen hævdede, at naar man var kommet saa langt ud med Pensionsforholdene, var det Statens Skyld, som havde vedtaget en Ydelse af 2 ½ % og derved presset Kommunerne ned. De store Lønninger krævede jo ogsaa større Pensioner, men samtidig blev der saa ogsaa betalt mere dertil. Det glædede Taleren, at Bernt Jensen var kommen i Byraadet og nu kunde høre, at Lønudvalget, som ofte var blevet beskyldt for Karrighed, nu blev kritiseret, fordi det havde været for flot. Pensionshistorien vilde komme til at koste mange Penge, og man maatte være varsom med at ansætte flere Folk under Kommunen, end man var sikker paa at kunne beskæftige.

Kjeld Sørensen henviste til den af Rigsdagen vedtagne Indvalidelov, som alle kunde komme ind under, naar de var Medlem af en Sygekasse. Maaske ogsaa Spørgsmaalet om

Aldersrente vilde blive løst i Løbet af nogle Aar, saa at alle kunde faa Pension og samtidig komme til at betale dertil. Taleren vilde anbefale Udvalgene at sætte sig ind i Indvalideloven, for den berørte i bøj Grad Pensionsreglementet, idet den største Del af Pensionen faldt bort, naar man kom ind under Indvalideloven.

J. Chr. Møller oplyste, at alle kunde komme ind under Indvalideloven, uanset om de var i Sygekasse; de skulde blot betale en betydelig højere Præmie.

Formanden bemærkede til Bernt Jensen, at naar man skulde administrere, maatte man tage Hensyn til Rentetab, for det blev til store Summer igennem mange Aar. Taleren vilde henstille, at man udsatte Sagen, indtil alle saadanne Andragender var indkomne, og saa behandlede dem under eet.

H. P. Christensen foreslog, at der saa blev givet Udvalgene Meddelelse herom, saa de Andragender, der var fremkomne inden 1. April, kunde blive indsendt til Byraadet.

Sagen udsattes til samlet Overvejelse.

Andragende fra Snedker Ole Larsen om Optagelse under Pensionsreglementet.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring: "Da Snedkermester Ole Larsen ikke er ansat i Kommunens Tjeneste, kan Udvalget, selv om han har sit Hovederhverv ved Arbejde for Kommunen, hvilket Arbejde udføres efter Regning, ikke anbefale, at han optages under Pensionsfonden."

Kunde ikke bevilges.

Uddrag fra byrådsmødet den 21. juli 1921 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 103-1921)

Fornyet Andragende fra Snedker Ole Larsen om Optagelse under Pensionsordningen.

Lønudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

Andr. fra fhv. Husholderske ved Fattiggaarden, Fru Marie Hansen, om at faa sin Pension udregnet efter det nye Lønregulativ.

Fattigudvalget og Lønudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

Uddrag fra byrådsmødet den 5. januar 1922 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 103-1921)

Indstilling fra Lønudvalget om forskellige Funktionærers og Arbejderes Optagelse under Pensionsreglementet.

Følgende Indstilling forelaa:

"Lønudvalget indstiller til Byraadet, at de i hoslagte Fortegnelse (Bilag 1) opførte Tjenestemænd og Arbejdere optages under Pensionsreglementet af 27. Januar 1921 med Pensionsret efter Reglementets § 2 og § 23.

Endvidere indstiller Udvalget, at de i hoslagte Fortegnelse (Bilag 2) opførte Tjenestemænd, som allerede er optaget under Pensionsreglementet, gives den anførte Forøgelse af deres Pensionsanciennitet."

H. P. Christensen forelagde Indstillingen, som var i Henhold til den Overenskomst, der blev indgaaet med Organisationerne, da der forhandlede om Pensionsordningen. Der var ikke indstillet nogen til Optagelse, som var ansat efter 1. Januar 1918, idet man først vilde være klar over, om Kommunen vedblivende havde Brug for dem. Der vilde blive at udbetale 4 . % af Lønnen for de Aar, de rykkede tilbage, men en Del af de ældre mente ikke, det kunde betale sig for dem, og var derfor bleven staaende under § 23. Der var nu udsendt Skemaer til Lægeerklæringer, hvorefter Tjenestemændene skulde lade sig underkaste en Lægeundersøgelse, og de forskellige Udvalg vilde derefter komme til at tage Stilling til Optagelsen under Pensionsregulativet. Taleren vilde paa Udvalgets Vegne anbefale at vedtage Indstillingen, dog saaledes, at Spørgsmaalet om 5 Sygeplejersker gaar tilbage til Udvalget til nærmere Overvejelse.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Spørgsmaalet om 5 Sygeplejersker gaar til Sygehusudvalgets Erklæring.

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 103-1921)

Andragende fra Overlæge Zahlmann om Optagelse under Pensionsreglementet.

Anbefalet af Sygehusudvalget.

H. P. Christensen bemærkede, at Sagen ikke havde været hos Lønudvalget. I Henhold til Bestemmelserne kunde Dr. Zahlmann optages under Pensionsreglementets § 2, men der maatte først kræves en Lægeerklæring.

Formanden foreslog at henvise Sagen til Lønudvalget.

K. Moustén spurgte, hvem der skulde godkende Lægeerklæringen,

H. P. Christensen oplyste, at man ved Forhandling med Lægeforeningen havde fremskaffet enslydende Blanketter til Lægeattester, som skulde indgives til Lønudvalget, og naar der ikke var Spor i Vejen, blev de tilstillet de forskellige Udvalg, og saa var Sagen i Orden. Hvis der derimod var tvivlsomme Lægeerklæringer, vilde de blive forelagt Byraadet til Afgørelse.

Sagen henvistes til Lønudvalget.

Andragende fra Afdelingsgartner Koch om Optagelse under Pensionsreglementet med Anciennitet fra 1. April 1913.

Anbefalet af Forskønnelsesudvalget og Lønudvalget.

H. P. Christensen oplyste, at han var optaget, men Ansøgningen gik ud paa at faa Ancienniteten rykket tilbage til nævnte Dato mod at betale de 4 %.

Bevilgedes.

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 103-1921)

Andragende fra 5 Funktionærer ved Kommunehospitalet om Optagelse under

Pensionsregulativet.

Sygehusudvalget kan ikke anbefale 4 Sygeplejerskers Optagelse, men har intet imod, at Køkkenbestyrerinde Maren Nielsens Andragende bevilges.

Lønudvalget tiltræder Sygehusudvalgets Indstilling, saaledes at Køkkenbestyrerinde Frk. Maren Nielsens Pensionsanciennitet ændres fra 1/10 1919 til 1/7 1914, imod at hun indbetaler Bidrag til Pensionsfonden for det mellemliggende Tidsrum.

Indstillingen vedtoges.